

Lopen voor Lornah

Om het ideaal van een kostschool en AIDS-voorlichting te verwezenlijken kunnen deelnemers aan onder andere de Zevenheuvelenloop, de Egmond Halve Marathon en de Groet uit Schoorl Run nog sponsorgeld bijeen lopen voor de Lornah Kiplagat Foundation. Hilde Pach deed dat al tijdens de Dam tot Damloop.

Lornah Kiplagat: 'We willen een kostschool opzetten voor 250 meisjes. We hebben dan een veel grotere invloed op de meiden en kunnen veel meer bereiken.'

■ Hilde Pach

Vorig jaar deed ik voor het eerst mee aan de Dam tot Damloop. Ik startte in het allerachterste vak en begon aan een inhaalrace die pas 1 uur en 28 minuten later in Zaandam eindigde. Geweldig voor mijn zelfvertrouwen, maar dit jaar besloot ik het anders aan te pakken. Ik schreef me in voor de Goede Doelenloop: je betaalt dan geen inschrijfgeld maar moet wel minimaal honderd euro sponsorgeld binnenhalen voor een goed doel. En je start bijna vooraan. Ik vond alle doelen sympathiek, maar één sprong er onmiddellijk uit: de Lornah Kiplagat

Foundation (LKF), die Keniaanse meisjes behoorlijk onderwijs wil geven.

Ik meldde mij aan als lid van een LKF-runningteam en ging op zoek naar sponsors. Dat lukte wonderwel. Even leek het mis te gaan, toen ik in juni geblesseerd raakte. Maar met kunst- en vliegwerk wist ik tijdig weer in vorm te raken. Ik kon de meisjes in Kenia toch niet in de steek laten?

Kostschool

Lornah zelf deed dit jaar wegens een blessure niet mee aan de Dam tot Damloop en verbleef in Kenia. Per e-mail leg-

gen zij en haar man en manager Pieter Langerhorst uit waarom ze kozen voor onderwijs en aidsvoorlichting aan meisjes: 'De meisjes van nu zijn de moeders van de toekomst, en moeders hebben de grootste invloed op kinderen.'

Nadat Lornah in Kenia al een trainingscentrum voor atleten had opgericht, wilde ze ook iets doen voor 'gewone' mensen. Met het onderwijs aan meisjes is het droevig gesteld in Kenia: 'Daarom willen we zelf een kostschool opzetten voor 250 meisjes. We hebben dan een veel grotere invloed op de meiden en kunnen veel meer bereiken.' Zo'n school staat er niet van de ene dag op de andere, daarom helpen ze de meisjes – en soms jongens – ook op een andere manier. Zo zitten er al twaalf meisjes op de middelbare school en studeren er 27 jongens en meisjes in Amerika.

Tot nu toe financierde Lornah alles zelf, maar in de toekomst neemt de LKF dat over. Cees Pronk, voorzitter van de LKF sinds de oprichting in februari 2007, licht toe: 'Er komt een moment dat Lornahs carrière over is, en zo is het idee ontstaan om een stichting op te richten, waarvan Lornah ambassadrice is. In Kenia kent iedereen haar, waardoor zij dingen voor elkaar kan krijgen die anders niet zouden lukken in een land met zoveel bureaucratie en corruptie.'

De Dam tot Damloop is het eerste grote loopevenement waaraan de LKF deelneemt. 'We hopen minimaal € 10.000 in te zamelen', zegt Pronk. 'Dan wordt het bedrag verdubbeld door de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling (NCDO) en kunnen we twee basisscholen een opknapbeurt geven.' Daarmee is echter het ideaal van de kostschool en de aidsvoorlichting nog niet verwezenlijkt, dus er zal nog heel wat gelopen moeten worden voor Lornah, bijvoorbeeld bij de Zevenheuvelenloop, de Egmond Halve Marathon en de Groet uit Schoorl Run. 'En mensen organiseren ook spontaan eigen acties', zegt Pronk. 'Vooral scholen voelen zich aangetrokken tot het doel.'

Zwart T-shirt

De grote dag. Op het Stationsplein in Amsterdam ga ik op zoek naar mensen die net als ik een zwart T-shirt dragen met het hoofd van Lornah erop. Wel stijlvol, dat zwart, maar gezien de uitbundige zon misschien toch niet zo'n geslaagde keus. Na een tijdje kom ik Jan van Die uit Zoetermeer tegen. Waarom loopt hij voor Lornah? 'Ik was met vakantie in Kenia en Tanzania', vertelt hij. 'Ik heb bij de Masai overnacht en schrok toen ik hoorde hoe meisjes daar werden behandeld. Op het moment dat er een ouwe viezerik komt die met een meisje wil trouwen, wordt ze uitgehuwelijkt

De Dam tot Damloop was het eerste grote loopevenement waaraan de Lornah Kiplagat Foundation deelnam.

en moet ze van school af." Jan vond zijn sponsors vooral onder de medewerkers van het computertijdschrift dat hij uitgeeft. "Ik heb de lezers ook gevraagd om me te sponsoren, daar heeft een enkeling op gereageerd. Ik heb bewust niet onder familie geworven, want ik wilde dat mensen gaven om het doel, niet omdat ik het was." Al met al hoopt Jan zo'n vijfhonderd euro bij elkaar te lopen. Brigit de Jong en Rudi de Goede uit Amsterdam kijken een beetje schuld bewust als ik vraag waarom ze meedoen: "We waren te laat met inschrijven, en bij de goede doelenloop was nog plaats. Achteraf vonden we dat eigenlijk ook leuker. We hebben bewust voor de LKF gekozen, een kleinschalige organisatie die concrete doelen nastreeft, zoals aids-voorlichting, iets wat ons aanspreekt omdat we allebei arts zijn. Bovendien weet Lornah als Keniaanse hoe ze de mensen daar kan bereiken." Sponsors vonden ze via hun werk en onder familie. Ze hebben allebei ruim honderd euro opgehaald. Nu de Dam tot Damloop zo snel is volgeboekt, lijkt lopen voor een goed

doel een doeltreffende manier om toch aan een startbewijs te komen. Wat vindt Lornah daar zelf van? "Het liefst hebben we dat mensen voor honderd procent achter ons idee staan. Maar de LKF heeft geld nodig en als we dat zo kunnen inzamelen is het prima."

Groepsgevoel

11.40 uur. Vanuit een hoogwerker lost Reni de Boer, Miss Onbeperkt Nederland, het startschot. Vlak voor de IJtunnel haal ik Brigit en Rudi in. We zwaaien. Dan vergeet ik de LKF even. Zou er een nieuw persoonlijk record in zitten, nu ik zo lekker vooraan ben gestart? De warmte maakt het zwaar. Om me heen opvallend veel wandelaars, tweemaal stuift er een ambulance langs. Ergens halverwege passeer ik Jan. Maar ik moet door...

Aan het publiek ligt het niet, er wordt muziek gemaakt, er hangen spandoeken, er wordt gejuicht. Niettemin kost het me moeite om mijn tempo te handhaven. Dan komt eindelijk de Peperstraat in beeld, met

heél in de verte de finish. Eindeloos veel later klinkt het gepiep van de chipregistratie. Drie minuten langzamer dan vorig jaar! Jammer, maar dat kan de meisjes in Kenia vast niets schelen. Ik heb wél 360 euro bij elkaar gelopen.

Na de finish is er geen centraal punt waar LKF-lopers elkaar kunnen ontmoeten. Daardoor ontbreekt er jammer genoeg een groepsgevoel. Jan, Brigit en Rudi spreek ik later telefonisch. Zij hebben het ook zwaar gehad. En dan dat zwarte T-shirt... Maar het lopen voor Lornah was de moeite waard, én voor herhaling vatbaar.

Cees Pronk kijkt terug op een geslaagde dag. Hij verwacht dat het bedrag van tienduizend euro wel gehaald wordt. "De sponsorformulieren komen nu binnen", zegt hij. "Eén deelnemer heeft maar liefst € 1400 ingezameld, een ander € 1200! En volgend jaar maken we een meet-and-greetplek. Want dat groepsgevoel moet er komen."

Meer informatie:

www.lornahkiplagatfoundation.nl

Brigit de Jong tijdens de Dam tot Damloop.